

זוהר פרשת ויחי (רלח).

החלום הוא אחד שישים מהנבואה

כשהיתה נבואה היו משתמשים בבת קול, מאחר שפסקה הנבואה ופסק בת הקול, אנשים משתמשים אלא בחלום שהיא מדרגה השישית מלמטה

בוא וראה בימים הקדמונים היתה נבואה שורה על האנשים, והיו יודעים ומסתכלים להבין בכבוד העליון, כיון שפסקה הנבואה מהם היו משתמשים בבת קול, עכשיו שפסקה הנבואה ופסק הבת קול, אין משתמשים האנשים אלא בחלום, והחלום מדרגה תחתונה היא מבחוץ, שהרי למדנו שהחלום הוא אחד מששים לנבואה, מה הטעם, לפי שהוא בא מן מדרגה הששית למטה, וזה נתבאר, ובוא וראה החלום לכל נראה, לפי שהחלום מצד השמאל בא ויורד בכמה מדרגות, ונראה החלום אפילו לרשעים ואפילו לעכו"ם, לפי שלפעמים מקבלים החלום ששומעים אותן מינים הרעים ומודיעים אותו לאנשים, יש מהם שמצחקים בהאנשים ומודיעים להם דברי כזב, ולפעמים דבר אמת ששמעו, ולפעמים שהם שלוחים לרשעים ומודיעים להם ענינים עליונים.

זוהר פרשת וישב (קפג).

כל חלום מעורב בחלקו מדברי כזב ומדברי אמת ולכן כל החלומות שבעולם הולכים אחר פתרון הפה

רבי חייא אמר במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו, בוא וראה כמה מדרגות למדרגות עשה הקב"ה, ולכן קיימות זו על זו מדרגה על מדרגה, זו למעלה מזו, ולכן יונקות אלו מן אלו כפי הראוי להן, אלו מימין ואלו משמאל, ולכן נתמנות אלו על אלו הכל בראוי להן, בוא וראה כל נביאי העולם כלם יונקים מצד אחד, מתוך שתי מדרגות הידועות, ואותן המדרגות נראות בתוך אספקלריא שאינה מאירה, שכתוב במראה אליו אתודע, איזו היא המראה, כמו שאמרו שזהו המראה שכל גונים נראים בה, וזו היא אספקלריא שאינה מאירה, בחלום אדבר בו, זה הוא אחד שישים בנבואה כמו שביארו, והיא מדרגה הששית מן אותה המדרגה של הנבואה, והיא מדרגת גבריאל הממונה על החלום כמו שנתבאר, בוא וראה כל חלום שהוא כראוי ממדרגה זו הוא בא, ועל כן אין לך חלום שלא יהיה מעורב בו דברי כזב כמו שנתבאר, לפיכך יש מהם אמיתים ויש מהם שקרים, ואין לך חלום שלא יהיה בו מצד זה ומצד זה, ולפי שיש בחלום תערובת מהכל כמו שאמרנו, לכן כל החלומות שבעולם הולכים אחר פתרון הפה, כנתבאר בהכתוב ויהי כאשר פתר לנו כן היה, מה הטעם, לפי

שיש בהחלום שקר ואמת, הדבור שולט על הכל, לפיכך נצרך להחלום פתרון טוב, רבי יהודה אמר לפי שכל חלום ממדרגה התחתונה הוא, והדבור שולט עליה, לפיכך כל חלום הולך אחר הפתרון.

זוהר פרשת יתרו (פב ע"ב)

כל הנביאים התגלה להם הקב"ה מרחוק, מאספקלריה (מראה) שאינה מאירה, לעומת משה שזכה להתגלות מקרוב, מאספקלריה המאירה
פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות. אמר רבי חייא למדנו משה ראה מתוך מראה המאיר, וכל הנביאים לא ראו אלא מתוך מראה שאינו מאיר, שכתוב (יחזקאל א') ואראה מראות אלהים, וכתבו אם יהי' נביאכם ה' במראה אליו אתודע וגו', לא כן עבדי משה וגו', פה אל פה אדבר בו, אמר רבי יוסי בוא וראה שכל הנביאים אצל משה כנקבה אצל זכר, שכתוב פה אל פה אדבר בו ומראה, ולשאר נביאים במראה אליו אתודע, במראה ולא מראה[ה']. וכל שכן שכתוב במשה ולא בחידות. אלא שראה כל דבר כמו שהוא, אשרי הדור שנביא הזה היה שורה בתוכו.

זוהר פרשת שלח (קע"ד).

רבי חזקיה אמר בוא וראה כל נביא ונביא שהקים הקב"ה לישראל, כלם נתגלה הקב"ה עליהם במדרגות עליונות קדושות, וראו זיו כבודו של המלך הקדוש ממקום עליון, אבל לא ממקום קרוב כמשה, שהי' קרוב למלך יותר מכלם, ובזה אשרי חלקו יותר מכל בני העולם, שעליו כתוב פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות, ושאר נביאים היו רואים ממקום רחוק, כמו שכתוב (ירמי' ל"א) מרחוק ה' נראה לי.

זוהר פרשת בא (מב).

"ביד נביאים אדמה"

הקב"ה הוא בלי שום צורה ודמות, אבל במלכותו מטה הוא נתפס כפי המראה והדמיון

ואם יקשה איש הרי כתוב (דברים ד') כי לא ראיתם כל תמונה, תאמר לו אמת ודאי שבמקומו אין לו כל תמונה, אלא כשירד למלוך על הבריות ולהתפשט בשכינת עזו עליהם, מתראה להם לכל אחד כפי המראה והמחזה והדמיון שלהם, וזהו שכתוב וביד הנביאים אדמה, ובשביל זה אמר ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו, (ישעי' מ') ואל מי תדמינוי

זיו הזוהר
 אורה מהשמש. ופני משה הי' כפני חמה כידוע. ה. יש כאן גרסאות שונות להבין כונת הזוהר. אמנם הדבר פשוט ומובן על פי כללי דקדוק לא קשה מה דאמר במראה ולא מראה. דוק ותשכח שתיבת במראה נמצאה בהחומש מנוקדת אות הא' בקמ"ץ. ואצל משה שכתוב ומראה תמצא שאות הא' מנוקדת בסג"ל. וידוע בכללי הדקדוק שכל שם אשר יסיים בקמ"ץ קודם ה' הוא שם נקבה. והשם אשר יסיים בסג"ל קודם ה' כמו מקוה מעשה הוא שם זכר. ועתה יובן בזה ממילא דברי הזהר בלי

ואשׁוה, שאף על פי שאני נדמה לכם בתמונתכם, אל מי תדמיוני ואשׁוה, שהרי קודם שברא הקב"ה תמונה בעולם וצר צורה, היה הוא יחיד בלי שום צורה ודמות^[1].

זוהר פרשת פקודי (רמד ע"ב)

**משה היה מאריך בתפילתו בשביל ישראל
אבל על מחלת אחותו לא האריך בה ואמר "אל נא רפא נא לה"**

ויצעק משה אל ה' לאמר אל נא רפא נא לה. אמר רבי שמעון בוא וראה משה כשהיה מסדר תפלתו בשביל ישראל, היה מאריך בתפלה זו, לפי שהיא תפלה העומדת למעלה, וכאשר ה"י מסדר תפלתו על מחלת אחותו לא האריך בה, לפי שזו תפלה העומדת למטה^[1] שכתוב אל נא רפא נא לה, ולא האריך יותר, לפי שהוא אדון הבית, וה"י מפקד ביתו כראוי, לפיכך לא האריך הרבה בתפלתו.

זוהר פרשת (קנו).

**בכל מקום רוצה הקב"ה בכבודן של צדיקים יותר מבכבודו לעתיד לבוא עתיד
הקב"ה לתבוע עלבון ישראל מן האומות**

רבי אבא אמר אל נא רפא נא לה הוא סוד שם קדוש של י"א אותיות^[ח] ולא רצה משה להתפלל יותר, לפי שעל חולה שלו לא רצה להטריח למלך הרבה, לפיכך רצה הקב"ה בכבודו שלשמה, ובכל מקום רוצה הקב"ה בכבודן של צדיקים יותר מבכבודו, ולעתיד לבוא עתיד הקב"ה לתבוע עלבון ישראל מן האומות עכו"מ, ולשמחם בשמחת ציון, שכתוב ובאו ורגנו במרום ציון וגו', ואז ובא לציון גואל וגו', ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

זיו הזוהר
שום דוחק. ו. כי בעצמיות האלהית של אתה הוא עד שלא נברא העולם לית מחשבה תפיסא ביה כלל. ז. כי להתפלל על כלל ישראל נצרך לעורר מעולם העליון שהוא בחינת זכר. ועל אחותו בפרטיות ה"י די למשה לעורר עליה רחמים מעולם נמוך שהוא בחינת נוקבא. ח. כמבואר בספר רזיאל.

